

Arının gönye kullanmadan yaptığı mucize

Arıların İmkânsız Gibi Görünen Petek İnşası

Şimdi sizinle basit bir geometrik deneme yapalım. Elimize bir kalem ve bir kâğıt alalım. Kâğıdın birkaç farklı kenarından başlayarak altıgenler çizmeye çalışalım. Sonra bu altıgenleri sayfanın ortasında kusursuz şekilde birleştirmeye gayret edelim. Üstelik bunu cetvel, gönye ve herhangi bir hesaplama kullanmadan yapalım. Altıgenler çoğaldıkça ve birleşme noktalarına yaklaştıkça, bu işi hatasız tamamlamanın ne kadar zor, hatta neredeyse imkânsız olduğunu hemen fark ederiz.

Farklı Eller, Tek Bir Kusursuz Yapı

Hele bir de bu altıgenleri tek kişinin değil, farklı farklı kişilerin çizdiğini düşünelim. Herkes kâğıdın başka bir tarafından başlayacak, farklı yönlerden ilerleyecek ve sonunda bütün çizgiler ortada kusursuz şekilde birleşecek. Böyle bir çalışmanın neticesinde düzgün bir şekil değil, büyük ihtimalle karışık, bozuk ve uyumsuz bir görüntü ortaya çıkar. Çünkü farklı ellerin, farklı yönlerden başladığı bir işte ölçünün kaçması çok kolaydır.

Arıların Sıradan Gibi Görünen Harikası

İşte bizim kâğıt üzerinde bile yapmakta zorlandığımız bu işlem, arılar için sıradan bir petek örme faaliyetinin sadece yüzeysel bir kısmıdır. Çünkü bizim çizmeye çalıştığımız altıgenler iki boyutludur. Arılar ise üç boyutlu altıgen prizmalar inşa ederler. Üstelik bu prizmaların duvar kalınlığı, dayanıklılığı, esnekliği, hücrelerin birbirine uyumu ve peteğin iki yönlü yapısı gibi çok daha hassas ölçüler de işin içine girer.

120 Derece ve 13 Derecelik Hassasiyet

Petek hücrelerinin iç açılarının her biri **120 derece** olacak şekilde ayarlanır. Bunun yanında petek hücreleri yere doğru gelişigüzel değil, yaklaşık **13 derecelik** bir eğimle yapılır. Bu eğim, balın dışarı akmaması ve peteğin sağlam şekilde görevini yapması için son derece önemlidir. Eğer iç açılar bozuk olsaydı petek düzgün olmazdı. Eğer eğim yanlış olsaydı, peteğin içine konulan bal dışarı akabilirdi.

Aynı Anda Birkaç Yerden Başlayan İnşaat

Daha hayret verici olan şudur: Arılar peteği inşa etmeye en üstten başlarlar ve çoğu zaman petek aynı anda **2-3 ayrı yerden** farklı arılar tarafından aşağıya doğru örülür. Yani inşaat tek bir noktadan başlamaz. Farklı arılar, farklı uçlardan çalışır. Buna rağmen petek tamamlandığında arada bir bozukluk, ölçü kayması veya belirgin bir ek yeri görülmez. Sanki

bütün yapı tek bir elden çıkmış gibidir.

Sonradan Gelen Arı Bile Ölçüyü Bozmaz

Petek yapımındaki en dikkat çekici noktalardan biri de şudur: İnşaata sonradan katılan her arı, işin hangi aşamada olduğunu hemen anlar ve kaldığı yerden devam eder. Bir arı başka bir noktadan, diğeri başka bir açıdan örmeye başlar. Normalde böyle bir işin karışması gerekir. Fakat karışmaz. Dağılması gerekir. Fakat dağılmaz. Bozulması gerekir. Fakat kusursuz bir düzen ortaya çıkar.

Kazak Misali

Bunu daha iyi anlamak için bir kazak örmeyi düşünelim. Bir kazağı **3 ayrı noktadan**, farklı kişilerin örmeye başladığını farz edelim. Biri sağdan, biri soldan, biri ortadan ilerlesin. Böyle bir örgünün sonunda düzgün bir kazak mı ortaya çıkar, yoksa birbirine uymayan, ölçüsü kaçmış, yamalı ve bozuk bir yapı mı? İnsan eliyle yapılan böyle bir işte karışıklık kaçınılmazken, küçücük arılar bu işi kusursuz şekilde başarır.

Küçük Arı, Büyük Hesap

O hâlde sormak gerekir: Bu küçük arılar nasıl oluyor da tek bir hata yapmadan altıgen petekleri örebiliyorlar? Hangi arı geometri bilir? Hangi arı açısı hesabı yapar? Hangi arı inşaat mühendisliği okumuştur? Hangi arı, iki boyutlu çizimi değil, üç boyutlu bir yapının statik hesabını yapabilir? Böyle bir düzenin tesadüfle ortaya çıktığını söylemek, aklın ve mantığın kabul edebileceği bir şey midir?

Sebepten Basit, Netice Harika

Arı bir sebeptir; ortaya çıkan petek ise neticedir. Fakat sebep son derece küçük, zayıf ve şüursuzdur. Netice ise son derece ölçülü, sanatlı ve mükemmeldir. İşte sebebin basitliği ile neticenin mükemmelliği arasındaki bu büyük fark, sebebi gerçek fail olma makamından düşürür. Çünkü bu kadar hikmetli bir netice, bu kadar basit bir sebebe verilemez.

Kur'an bu hakikati tek cümleyle bildirir: **“Rabbim bal arısına vahyetti.”** Yani arı kendi kendine keşfetmiyor; ona öğretiliyor. Kendi aklıyla hesaplamıyor; sevk ediliyor. Kendi kudretiyle sanat yapmıyor; sanat ona yaptırılıyor. Arı peteği örür; fakat arıya peteği örmeyi öğreten Allah'tır.

Bu minik böceğin küçüklüğü ve acizliğiyle, yaptığı işin büyüklüğü yan yana konulduğunda tek bir hakikat görünür: Bu iş arının işi değildir; arıya yaptırılan bir iştir. Petekteki her altıgen, her açı, her ölçü, her birleşme noktası hâl diliyle şunu söyler: **Beni tesadüf yapmadı. Beni kör sebepler kurmadı. Beni, arıya vazifesini öğreten Allah yaptırdı.**